

Літовченко В. В.

5 курс, факультет соціології і права,

НТУУ «КПІ»

Науковий Керівник:

Божок О.І., викладач кафедри

теорії та практики управління,

факультет соціології і права, НТУУ «КПІ»

Мотивація державних службовців в підвищенні інформаційної компетентності в галузі електронного урядування

Розбудова сучасної держави із професійним кадровим забезпеченням в умовах системного впровадження інформаційних технологій в процес управління – необхідні складові успішного функціонування «електронного уряду». Здійснення підготовки висококваліфікованих кадрів, компетентних в роботі з інтегрованими, інформаційними системами є напроцуд актуальною задачею в період впровадження електронного урядування в Україні. Підготовка та перепідготовка державних службовців з метою вдосконалення професійних знань у сферах використання новітніх інформаційних технологій є, безперечно, перспективною сферою, і потребує виокремлення інформаційних компетенцій, розвиток яких, має здійснюватися через розгалужену систему мотивації працівників.

Нажаль, зараз процес самостійного навчання та підвищення кваліфікації державними службовцями є невмотивованим і досить «відірваним» від самого процесу просування по службі. Ефективною мотивуючою складовою може стати прямо пропорційна взаємозалежність у підвищенні рангу і присвоєнні категорії державним службовцям у відповідності до рівня здобутих знань, вдосконалення й зростання професійних навичок. Також, слід звернути увагу на досвід зарубіжних країн, де відповідна система мотивації державних службовців не лише заохочує працівників підвищувати свій рівень знань, а й ставить перед ними умови, коли їх набуття є однією з рис ділових якостей особистості, що органічно вбудовується в професійну діяльність державного службовця.

Як показує досвід зарубіжних країн, отримання знань в галузі інформаційних технологій більш доцільно здійснювати через проходження спеціалізованих курсів, тренінгів і т.д. Державний службовець є вмотивованим до набуття певних «ексклюзивних» знань, тому що стає більш конкурентоспроможним на «загальному» ринку праці, оскільки вдосконалює фахові знання і уміння у галузі інформаційної діяльності. Альтернативою є набуття подібного досвіду у відповідних державних освітніх закладах, де навчання і підвищення кваліфікації здійснюється коштом держави, а стимулювання працівника відбувається шляхом встановлення кваліфікаційних вимог за вертикальним принципом: у взаємозв'язку із кар'єрним просуванням по службі.

Отже, підсумовуючи усе вищесказане, можна зазначити, що розвиток професійних знань державних службовців у сфері використання новітніх інформаційних технологій є вкрай необхідним для злагодженого функціонування державних механізмів в контексті впровадження електронного урядування в Україні. Підвищення рівня знань, умінь і навичок має відповідно заохочуватися присвоєнням рангів і категорій державної служби. Індивідуальна вмотивованість працівника має впливати з розуміння перспектив кар'єрного зростання в умовах стратегічного підходу до реформування державної служби в Україні.

Список використаних джерел:

1. Про Комплексну програму підготовки державних службовців: указ Президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1212/2000>
2. Про вдосконалення підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації державних службовців: постанова Кабінету Міністрів України № 499 від 16 квітня 1998 р. // Офіційний вісник України. – 1998. – № 16. – С. 12.